

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๔๘๒

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดกิจการในหน้าที่และความรับผิดชอบ
ของคณะกรรมการและวาระครองตำแหน่งของกรรมการ
แห่งธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๘๒

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

ทำหน้าที่ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๒

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๔๕๒

โดยที่เป็นการสมควร แก่ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกา
กำหนดกิจการในหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ
และวาระ ครองตำแหน่งของกรรมการแห่งธนาคารออมสิน
พ.ศ. ๒๔๕๑

พระมหากษัตริย์อัสัยย้านาจตามความในมาตรา ๑๕๗
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๔ แห่ง
พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๔๘ จึงมีพระบรม
ราชโองการให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราช
กฤษฎีกากำหนดกิจการในหน้าที่และความรับผิดชอบของ
คณะกรรมการ และวาระครองตำแหน่ง ของกรรมการ แห่ง
ธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัด
จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖ ทวิ แห่ง
พระราชกฤษฎีกากำหนดกิจการในหน้าที่และความรับผิดชอบ

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๔๘๒

ของคณะกรรมการและวาระครองตำแหน่งของกรรมการแห่ง
ธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๐

“มาตรา ๖ ทวิ ให้กรรมการมีสิทธิได้ค่าทดแทนจาก
ธนาคารออมสินสำหรับการใช้จ่ายอันสมควร และการ
เสียหายในหรือเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ เว้นไว้แต่การ
เสียหายที่เกิดขึ้นจากความผิดของตน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราช
กฤษฎีกากำหนดกิจการในหน้าที่และความรับผิดชอบของ
คณะกรรมการและวาระครองตำแหน่งของกรรมการแห่ง
ธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ กรรมการไม่ต้องรับผิดชอบในการใช้จ่ายและ
การเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นแก่ธนาคารออมสิน ในกรณีที่

(๑) ทรัพย์สินหรือหลักทรัพย์ซึ่งธนาคารได้มาหรือรับ
ไว้ในนามของธนาคารมีค่าไม่เพียงพอหรือเสื่อมลง หรือมี
กรรมสิทธิ์ไม่สมบูรณ์ บกพร่อง หรือเสื่อมลง

(๒) ลुक้าหรือลูกหนี้ของธนาคารมีหนี้สินล้นพ้นตัว
หรือล้มละลาย หรือทำละเมิด

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๔๘๒

(๓) กรรมการได้ทำการใด ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่หรือเกี่ยวกับหน้าที่

ทั้งนี้ เว้นไว้แต่การใช้จ่ายหรือการเสียหายนั้นได้เกิดขึ้นจากความผิดของตนโดยการจงใจกระทำหรือละเว้นกระทำ หรือโดยการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดกิจการในหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการและวาระครองตำแหน่งของ กรรมการแห่งธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ โดยปกติให้กรรมการมีวาระครองตำแหน่งกำหนดสองปี .

ถ้ามีการแต่งตั้งซ่อม หรือเพิ่มเติมกรรมการ กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งซ่อมหรือเพิ่มเติมขึ้น ให้มีวาระครองตำแหน่งเพียงระยะเวลาที่เหลืออยู่สำหรับกรรมการชุดนั้น

เมื่อครบระยะเวลาสองปีตามกำหนดวาระครองตำแหน่งโดยปกติของกรรมการดังกล่าวแล้ว หากยังมีได้มีการแต่งตั้ง

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๔๘๒

ตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการเดิมอยู่ในตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการใหม่”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดกิจการในหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการและวาระครองตำแหน่งของกรรมการแห่งธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ กรรมการย่อมถูกถอนจากตำแหน่งกล่าวโดยเฉพาะในกรณีต่อไปนี้

- (๑) เป็นบุคคลล้มละลาย หรือเป็นผู้ไร้ความสามารถ
- (๒) ขาดการประชุมคณะกรรมการกว่าสามครั้ง ต่อเนื่องกัน โดยไม่มีข้อแก้ตัวอันสมควร
- (๓) รับเป็นกรรมการหรือรับตำแหน่งในธนาคารอื่นใด”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

LIRT

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๕๖๒

เงื่อนไขควบคุมกิจการประกันภัย

กำหนดตามความในพระราชบัญญัติควบคุม
กิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุก

แห่งสาธารณชน พุทธศักราช ๒๕๓๑

และ

พระราชบัญญัติกำหนดกระทรวงเจ้าหน้าที่
รักษาการตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขาย
อันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่ง

สาธารณชน พ.ศ. ๒๕๓๑

พุทธศักราช ๒๕๓๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุก
แห่งสาธารณชน พุทธศักราช ๒๕๓๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความ
ปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน (ฉบับที่ ๒) พุทธ

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๔๘๒

ศักราช ๒๔๘๕ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติกำหนด
 กระทรวงเจ้าหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการ
 ค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือพาสุกแห่งสาธารณชน
 พ.ศ. ๒๔๗๑ พุทธศักราช ๒๔๗๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
 พระราชบัญญัติกำหนดกระทรวงเจ้าหน้าที่รักษาการตามพระราช
 บัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือ
 พาสุกแห่งสาธารณชน พ.ศ. ๒๔๗๑ (ฉบับที่ ๒) พุทธ
 ศักราช ๒๔๘๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์กำหนด
 เงื่อนไขควบคุมกิจการประกันภัยไว้ดังต่อไปนี้

ข้อความทั่วไป

- ข้อ ๑. เงื่อนไขนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
 ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
- ข้อ ๒. นับแต่วันใช้เงื่อนไขนี้ ให้ยกเลิกเงื่อนไข
 ควบคุมกิจการประกันภัยที่ใช้มาแล้วก่อนวัน
 ใช้เงื่อนไขนี้

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๕๕๒

ข้อ ๓. ในเงื่อนไขนี้

(๑) ผู้ประกอบกิจการประกันภัย หมายถึง
ความรวมถึง

ก. บริษัทจำกัดที่จดทะเบียนตั้งขึ้นตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งได้รับ
อนุญาตให้ประกอบกิจการประกันภัย

ข. บริษัทที่จดทะเบียนตั้งขึ้นในต่าง
ประเทศซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ
ประกันภัยตามกฎหมายของประเทศที่บริษัทมี
ภูมิลำเนาและตามกฎหมายไทย รวมทั้งตัว
แทนของบริษัทผู้มียุติในในประเทศไทย
ด้วย

(๒) ขอบปีการเงิน หมายถึงความว่าทุกระยะ
เวลาสิบสองเดือน ซึ่งเมื่อสิ้นกำหนดลงแล้ว
ดุลยภาพแห่งการบัญชีของผู้ประกอบกิจการ
ประกันภัยถึงคราวจบหรือ ถ้าไม่มีการงบบัญชี
ก็ให้ถือปีตามปฏิทิน

LIRT

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๔๘๒

การขออนุญาตประกอบกิจการประกันภัย

ข้อ ๔. การขออนุญาตประกอบกิจการประกันภัยทุกประเภท ให้ขออนุญาตตามแบบพิมพ์ท้ายเงื่อนไขนี้ และจะต้องส่งเอกสารดังต่อไปนี้ ประกอบคำขออนุญาตด้วย คือ

(๑) แบบกรมธรรม์ประกันภัยประเภทที่ขออนุญาตประกอบกิจการกับบรรดาเอกสารประกอบกรมธรรม์ (ถ้ามี)

(๒) สำเนาหนังสือแสดงการจดทะเบียนกับบริษัท

(๓) สำเนาหนังสือบริคณส์สนธิและข้อบังคับบริษัท

(๔) สำเนารายงานการบัญชีและงบดุลย์ (ถ้ามี) แสดงฐานะและกิจการของบริษัท สำหรับขอรับชำระเงินที่ล่วงมาก่อนวันขออนุญาต

ในกรณีที่เป็นตัวแทนบริษัทต่างประเทศ ต้องส่งเอกสารเพิ่มเติมอีกดังนี้

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๔๘๒

(๕) ต้นฉบับหรือสำเนาต้นฉบับหนังสือมอบ
อำนาจให้เป็นตัวแทนประกอบกิจการพร้อมทั้ง
คำแปลเป็นภาษาไทย มีคำรับรองว่าถูกต้อง

(๖) ต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารซึ่ง
แสดงว่า บริษัทได้ทำกิจการด้วยจำนวนทุน
ที่เรียกชำระแล้ว ไม่น้อยกว่าจำนวนที่กำหนด
ไว้ในข้อ ๕

เอกสารตาม (๒) (๓) (๔) (๕) และ

(๖) ต้องให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจรับรองว่า
เป็นเอกสารที่ได้ทำขึ้นโดยถูกต้อง

ทุน

ข้อ ๕. ผู้ขออนุญาตประกอบกิจการประกันภัยต้องมี
ทุนที่ชำระแล้วไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
สำหรับกิจการประกันภัยประเภทเดียวและไม่
น้อยกว่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับกิจการ
ประกันภัยมากกว่าหนึ่งประเภท

LIRT

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๔๘๒

ผู้ขออนุญาตที่เป็นบริษัทต่างประเทศต้องมี
ทุนชำระแล้วเทียบเป็นเงินไทยไม่น้อยกว่า
จำนวนที่กำหนดไว้ในวรรคก่อน

ข้อ ๖. ผู้ประกอบกิจการจะลดทุนต่ำกว่าจำนวนที่
กำหนดไว้ในข้อ ๕ มิได้

หลักทรัพย์ประกัน

ข้อ ๗. ผู้ประกอบกิจการประกันภัยอาจเลือกฝากหลัก
ทรัพย์ประกัน ดังต่อไปนี้ อย่างใดอย่างหนึ่ง
หรือทั้งสองอย่าง เพื่อเป็นประกันในการ
ประกอบกิจการ คือ

ก. เงินสดฝากไว้กับธนาคารแห่งประเทศไทย
ไทยในบัญชีกรมทะเบียนการค้า กระทรวง
พาณิชย์

ข. พันธบัตรรัฐบาลไทยฝากไว้กับเจ้า
พนักงาน

ข้อ ๘. ผู้ประกอบกิจการประกันภัยต้องฝากหลักทรัพย์
ประกันตามประเภทแห่งกิจการและตามจำนวน
ดังระบุต่อไปนี้

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๕๕๒

(๑) ผู้ประกอบกิจการประกันชีวิต

(ก) ในกรณีที่เริ่มประกอบกิจการ ต้องฝากเท่ากับจำนวนเงิน ๒๕๐,๐๐๐ บาท และต่อไปให้ฝากดังนี้

(ข) ในกรณีที่ได้รับอนุญาตให้ ประกอบการแล้ว ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังวันใช้ เงินไข่นี้ จะต้องฝากเพิ่มขึ้นอีกทุกปี ปีหนึ่ง เป็นจำนวนเท่ากับหนึ่งในสามของเบี้ยประกัน และเงินขอเบี้ยรายปีที่ ได้รับสำหรับกิจการ ประกันชีวิตในประเทศไทย ระหว่างชวบปี การเงินปีสุดท้าย ภายในเวลาหกเดือนนับ แต่วันสิ้นชวบปีการเงินปีสุดท้ายของผู้ประกอบ กิจการ

เมื่อหลักทรัพย์ประกันรวมกันมีจำนวนเท่า กับ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว หรือถ้าในเวลา หนึ่งเวลาใด ผู้ประกอบกิจการได้ฝากหลัก ทรัพย์ประกันมีจำนวนเท่ากับ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทแล้ว ก็ไม่ต้องฝากเพิ่มอีก

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๕๕๒

การฝากหลักทรัพย์เพิ่ม หรือฝากให้ถึง
จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้ฝากหลักทรัพย์
ดังระบุในข้อ ๑.

(๒) ผู้ประกอบกิจการประกันไฟต้องฝาก
เท่ากับจำนวนเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) ผู้ประกอบกิจการประกันทางทะเล
หรือขนส่งสินค้า หรือทั้งประกันทางทะเลและ
ขนส่งสินค้า ต้องฝากเท่ากับจำนวนเงิน
๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) ผู้ประกอบกิจการประกันไฟและ
กิจการประกันภัยทางทะเลและขนส่งสินค้า
ต้องฝากเท่ากับจำนวนเงิน ๘๐๐,๐๐๐ บาท

การฝากหลักทรัพย์ประกันตาม (๒) (๓)
และ (๔) แห่งเงื่อนไขข้อนี้ไม่บังคับแก่ผู้
ประกอบกิจการประกันภัยที่ได้รับอนุญาตให้
ประกอบกิจการประเภทนั้น ๆ อยู่ก่อนวันใช้
เงื่อนไขนี้

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๕๕๒

- ข้อ ๙. ผู้ประกอบกิจการประกันกัย อาจขอเปลี่ยน
 หลักทรัพย์ประกันกัยที่ได้ฝากไว้แล้วทั้งหมด หรือ
 แต่บางส่วนก็ได้ เมื่อได้นำหลักทรัพย์ดังระบุ
 ในข้อ ๘. มาวางแทนให้ครบจำนวนหลักทรัพย์
 ประกันกัยซึ่งต้องวาง
- ข้อ ๑๐. กระทรวงพาณิชย์จะคืนหลักทรัพย์ประกันกัยทั้งหมด
 ซึ่งฝากไว้สำหรับกิจการประกันกัยประเภทใด
 ให้แก่ผู้ประกอบกิจการประกันกัยที่เลิกประกอบ
 กิจการประกันกัยประเภทนั้น เมื่อเป็นที่พอใจ
 แล้วว่า ผู้ประกอบกิจการได้ปลดเปลื้องหนี้สิน
 และหมดความรับผิดชอบสำหรับกิจการประกันกัย
 ประเภทนั้น หรือได้จัดการตามที่กระทรวง
 พาณิชยสั่งให้จัดแล้ว หรือกระทรวงพาณิชย์
 จะยังคงยึดไว้ทั้งหมด หรือบางส่วนซึ่งเห็นว่า
 จะคุ้มกับจำนวนหนี้สินและความรับผิดชอบซึ่งยัง
 ค้างชำระอยู่สำหรับกิจการประเภทนั้นในประเทศไทย จนกว่าผู้ประกอบกิจการจะได้ปลดเปลื้อง
 หนี้สินและหมดความรับผิดชอบแล้วก็ได้

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๔๘๒

รายงานและการบัญชีแสดงฐานะของผู้ประกอบกิจการประกันภัย

- ข้อ ๑๑. ผู้ประกอบกิจการประกันภัย ต้องมีสมุดบัญชีแสดงการรับและจ่ายทั้งสิ้นที่เกี่ยวข้องแก่กิจการประกันภัยแต่ละประเภทในประเทศไทยโดยแจ่มแจ้ง
- ข้อ ๑๒. รายได้ทั้งสิ้นอันได้รับเนื่องจากกิจการประกันชีวิต ให้ผู้ประกอบกิจการรวมเข้าไว้เป็นทุนประเภทหนึ่งต่างหากจากทรัพย์สินอื่นของผู้ประกอบกิจการเรียกว่า ทุนประกันชีวิต และให้ส่งรายงานแสดงทรัพย์สินและหนี้สินแห่งทุนนี้ตามแบบบังคับที่กำหนดไว้ท้ายเงื่อนไขต่อเจ้าพนักงานภายในเวลาสี่เดือนนับจากวันสิ้นรอบปีการเงินทุกปี
- ข้อ ๑๓. ภายในเวลาสี่เดือน นับจากวันสิ้นรอบปีการเงินทุกปี ผู้ประกอบกิจการประกันภัยจะต้องส่งเอกสารแสดงฐานะและกิจการประจำ

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๔๘๒

ปีสำหรับขอมปีที่ล่วงแล้วดังต่อไปนี้ต่อเจ้าพนักงาน

(๑) บัญชีกิจการประกันภัยแต่ละประเภทที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบและงบบุคคลพร้อมด้วยบัญชีกำไรและขาดทุนตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเงื่อนไขนี้

เอกสารข้างบนนี้ต้องมีลายมือชื่อผู้สอบบัญชีรับรองว่าตนเห็นว่าเอกสารเหล่านี้ได้ทำโดยถูกต้องควรฟังว่าสำแดงให้เห็นกิจการของผู้ประกอบกิจการที่เป็นอยู่ตามจริงและถูกต้อง

(๒) รายงานแห่งกิจการประกันภัยประเภทที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเงื่อนไขนี้ เป็นภาษาไทย ๒ ฉบับ

(๓) บรรดาบัญชีหรือรายงาน หรือเอกสารรายปี ซึ่งทำประจำปีเพื่อเสนอต่อผู้ถือหุ้น หรือผู้ถือกรรมกรรม

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๕๕๒

ในกรณีที่ประกอบกิจการประกันชีวิต
ประกันไฟ ประกันทางทะเล และขนส่ง
สินค้าจะต้องส่ง

(ก) หนังสือพิมพ์รายวันซึ่งออกแพร่หลาย
ในท้องถิ่น หรือในจังหวัดพระนครสองราย ๆ
ละหนึ่งฉบับ ลงประกาศฐานะการเงินเป็น
ภาษาไทย แสดงถึงทรัพย์สินและหนี้สิน
ของผู้ประกอบกิจการดังที่ปรากฏในงบดุล

(ข) ข้อความเก็บจากรายงานของผู้สำรวจ
หรือนักคณิตศาสตร์ ประกันภัยในการสำรวจ
สอบ (ถ้ามี) ถึงการเงินของบริษัทเพื่อแสดง
ถึงการจำหน่ายผลกำไร หรือเพื่อเหตุผลอย่าง
อื่นใดหนึ่งฉบับ ซึ่งมีลายมือชื่อของผู้สำรวจ
หรือนักคณิตศาสตร์ประกันภัยผู้ทำการสำรวจ
สอบ

ถ้ามีเหตุผลสมควร ซึ่งทำให้ผู้ประกอบกิจการ
ไม่สามารถส่ง เอกสารเหล่านี้ได้ภายใน

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๕๕๒

ระยะเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานอาจยืดเวลา
ออกไปได้อีกไม่เกินสามเดือน

ผู้ประกอบกิจการประกันภัยตั้งระบุในข้อ
๓ (๑) ข. จะส่งบัญชีกิจการประกันภัยแต่
ละประเภท งบดุลย์และบัญชีกำไรและขาดทุน
ตามแบบซึ่งกฎหมายของประเทศที่ผู้ประกอบ
กิจการมีภูมิลำเนา กำหนด ซึ่ง แสดง ลักษณะ
แห่งการบัญชีในส่วนสำคัญเช่นเดียวกับแบบที่
กำหนดไว้ท้ายเงื่อนไขนี้ได้

ข้อ ๑๔. หากกระทรวงพาณิชย์มีเหตุผลอันสมควรจะ
เชื่อได้ว่า ผลประโยชน์ของผู้ถือกรรมสิทธิ์
ของผู้ประกอบกิจการอยู่ในฐานะเป็นอันตราย
หรือว่า ผู้ประกอบกิจการไม่อยู่ในฐานะที่
สามารถจะชำระหนี้ได้ ก็อาจตั้งผู้สำรวจเข้า
ทำการสำรวจกิจการของผู้ประกอบกิจการ
ให้ผู้ประกอบกิจการ ผู้จัดการ ลูกจ้าง
หรือตัวแทน ส่งมอบบรรดาสมุดบัญชี
ทะเบียนและเอกสารอื่น ที่ผู้สำรวจต้องการ

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๕๕๒

เพื่อประโยชน์แห่งการสำรวจสอบและชี้แจง
หรือทำรายงานตามที่ผู้สำรวจส่งภายในเวลาที่
เจ้าพนักงานจะได้กำหนดให้

การควบ การโอน และรับโอนกิจการ
ประกันภัย

ข้อ ๑๕. การควบกิจการประกันภัย หรือการโอนและ
รับโอนกิจการประกันภัยประเภทใด ให้ผู้
ประกอบกิจการที่จะควบเข้ากัน หรือ โอน
กิจการปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) โฆษณาความประสงค์นั้นเป็นภาษา
ไทย ในหนังสือพิมพ์รายวันซึ่งออกแพร่หลาย
ในท้องที่หรือในจังหวัดพระนครสองราย มี
กำหนดวันโฆษณาต่อเนื่องกันไม่น้อยกว่าเจ็ด
วัน

(๒) แสดงเอกสารตาม (๓) ก. แห่ง
ข้อนี้ไว้ในที่เปิดเผยที่สำนักงานใหญ่และสำนัก
งานสาขาของบริษัท หรือสำนักงานตัวแทน
ของบริษัท เพื่อให้ผู้ถือกรรมธรรม์ หรือผู้

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๔๘๒

ถือหุ้นตรวจดูได้ภายหลังที่ได้โฆษณาตาม (๑) แล้ว

(๓) ส่งเอกสารต่อไปนี้ พร้อมกับแจ้งความประสงค์ที่จะควบหรือโอนกิจการ ต่อเจ้าพนักงาน

ก. รายการที่กล่าวถึงลักษณะแห่งการควบหรือการโอนกิจการ วิธีการรับผิดชอบในเงินที่เกี่ยวข้องแก่เบี้ยประกันและจำนวนเงินเอาประกัน วันที่จะควบหรือโอนกิจการ ข้อตกลงหรือสัญญาที่จะทำขึ้นเพื่อการควบหรือการโอน และรับโอนและข้อความส่งเขเปอันเป็นสาระสำคัญที่ก่อให้เกิดข้อตกลงหรือสัญญา

ข. บัญชีรายชื่อผู้ถือกรรมกรรม ซึ่งผู้ประกอบกิจการที่จะควบเข้ากัน หรือ โอนยังมีพันธกรณีอยู่ แสดงจำนวนเงินเอาประกัน เบี้ยประกัน วันตั้งต้นและวันหมดอายุแห่ง

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๕๕๒

สัญญาประกัน และเอกสารอื่นแสดงรายการ
ตามที่เจ้าพนักงานจะเห็นสมควรส่งเพื่อการนี้

เอกสารข้างบนนี้ต้องมีการรับรองโดย
กรรมการบริษัทผู้มีอำนาจลงนามหรือตัวแทน
ตามหนังสือมอบอำนาจในกรณีที่เป็นบริษัท
ต่างประเทศว่า ได้ทำขึ้นโดยถูกต้อง และ
ถ้าเห็นเป็นการสมควร เจ้าพนักงานจะให้
ผู้ประกอบกิจการส่งเอกสารเหล่านี้ไปให้ผู้
กรมธรรม์ก็ได้

ข้อ ๑๖ ภายในเวลาหนึ่งเดือนนับแต่วันครบหรือรับโอน
กิจการ ให้ผู้ประกอบกิจการที่ควบเข้ากัน
หรือฝ่ายที่รับโอนส่งสำเนาข้อตกลง หรือ
สัญญาการควบเข้ากัน หรือการโอนและ
หลักฐานเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องแก่การนี้ ซึ่งมี
คำรับรองโดยกรรมการผู้มีอำนาจลงนาม หรือ
ตัวแทนตามหนังสือมอบอำนาจในกรณีที่เป็น
บริษัทต่างประเทศต่อเจ้าพนักงาน

ถ้ามีเหตุผลสมควรซึ่งทำให้ผู้ประกอบ
กิจการไม่สามารถจะปฏิบัติได้ภายในระยะเวลา
ที่กำหนดในวรรคก่อน เจ้าพนักงานอาจยึด
ระยะเวลาออกไปได้อีกตามที่เห็นสมควรแต่ไม่
เกินหนึ่งเดือน

การเลิกประกอบกิจการประกกันภย

ข้อ ๑๗. ก่อนเลิกประกอบกิจการ ให้ผู้ประกอบกิจการ
ประกกันภยปฏิบัติดังนี้

๑) ส่งแจ้งความกำหนดวันเลิกและแสดง
วิธีชำระหรือปลดเปลื้องหนี้สินความรับผิดชอบไป
ยังผู้ถือกรรมสิทธิ์ทุกคนก่อนถึงกำหนดวันเลิก
ไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน

๒) โฆษณากำหนดวันเลิกและแจ้งวิธีจัด
การหรือวิธีทำความตกลงอย่างใดอย่างหนึ่งใน
สัญญาประกกันเป็นภาษาไทยในหนังสือพิมพ์ราย
วัน ซึ่งออกแพร่หลายในท้องที่ หรือจังหวัด
พระนครสองราย มีกำหนดวันโฆษณาต่อ
เนื่องกัน ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๕๕๒

ให้ผู้ประกอบกิจการแจ้งความประสงค์จะ
เลิกประกอบกิจการพร้อมทั้งส่งเอกสารใน(๒)
และบัญชีรายชื่อผู้ถือกรรมธรรม์ ซึ่งผู้ประกอบ
กิจการยังมีพันธกรณีอยู่ แสดงจำนวนเงิน
เอาประกัน เบี้ยประกัน วันตั้งต้นและวัน
หมดอายุแห่งสัญญาประกันและแสดงการชำระ
หรือปลดเปลื้องความรับผิดชอบแก่ผู้ถือกรรมธรรม์
เป็นราย ๆ กับเอกสารสัญญาหรือข้อตกลง
ที่เกี่ยวข้องการนี้ (ถ้ามี) ซึ่งมีคำรับรองโดยบุคคล
ที่ระบุไว้ตามข้อ ๑๕ วรรคท้ายต่อพนักงานเมื่อ
ได้โฆษณาแล้ว

เจ้าพนักงานจะให้ผู้ประกอบกิจการส่งราย
งานบัญชี หรือเอกสารอื่นตามที่เห็นจำเป็น
เพื่อประกอบการพิจารณาในการเลิกก็ได้

ในกรณีที่มีการปลดเปลื้องความรับผิดชอบโดย
การโอนกรรมธรรม์ไปยังผู้ประกอบกิจการประ
กันภัยอื่น เจ้าพนักงานจะให้ผู้ประกอบ

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๕๕๒

กิจการและผู้รับโอนปฏิบัติตามความในข้อ ๑๕ และ ๑๖ ตามที่เห็นสมควรก็ได้

ข้อ ๑๘. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์อาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการประกันภัยเล็กประกอบกิจการในเมื่อปรากฏว่า

(๑) ผู้ประกอบกิจการฝ่าฝืน หรือละเลย ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข

(๒) การเงินของผู้ประกอบกิจการอยู่ในฐานะที่ไม่มั่นคง หรือการดำเนินกิจการต่อไปจะเกิดผลเสียหายแก่ผู้เอาประกัน

ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการประกันภัยถูกสั่งให้เลิกประกอบกิจการเจ้าพนักงานจะให้ผู้ประกอบกิจการปฏิบัติตามข้อ ๑๗ ตามที่เห็นสมควรก็ได้

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๑๙. เจ้าพนักงานจะสั่งให้ผู้ประกอบกิจการประกันภัยแปลเอกสารที่ต้องส่งตามเงื่อนไขเป็นภาษาไทยก็ได้

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๔๘๒

ข้อ ๒๐. ถ้าภายหลังได้มีรายการเปลี่ยนแปลงไปจากรายการที่ระบุไว้ในคำขออนุญาต หรือในเอกสารที่ระบุไว้ในข้อ ๔. หรือมีการเปลี่ยนแปลงถิ่นที่อยู่แห่งตัวแทน ให้ผู้ประกอบการส่งรายการหรือเอกสารที่เปลี่ยนแปลงหรือแจ้งต่อเจ้าพนักงานภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้มีการเปลี่ยนแปลง เจ้าพนักงานอาจอนุญาตให้หยุดเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสามเดือน ในกรณีที่ผู้ประกอบการเป็นบริษัทต่างประเทศ

แต่ในกรณีเปลี่ยนตัวแทนบริษัทต่างประเทศ จะต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานทราบตามแบบพิมพ์ท้ายเงื่อนไข พร้อมกับส่งเอกสารที่กำหนดไว้ในข้อ ๔. (๕) ก่อนการเปลี่ยนด้วย

ข้อ ๒๑. ถ้าเอกสารหรือรายงานที่ผู้ประกอบการประกันภัยต้องส่งตามเงื่อนไขนี้ ปรากฏแก่เจ้าพนักงานว่าไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์ให้เจ้าพนักงานแจ้งให้ผู้ประกอบการทราบ เพื่อ

ตอนที่ ๒๑ เล่ม ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๕๕๒

ให้แก้ไข หรือส่งเอกสารที่ยังขาดอยู่ภายใน
เวลาที่เห็นสมควรกำหนดให้ไม่เกินสามเดือน
นับแต่วันแจ้งและเจ้าพนักงานอาจไม่รับเอก
สารนั้นเสียได้ หากผู้ประกอบการไม่จัด
ส่งเอกสารที่ถูกต้อง หรือที่ยังขาดอยู่ภายใน
กำหนดเวลาที่เจ้าพนักงานกำหนด

ในกรณีที่เจ้าพนักงานปฏิเสธการรับเอก
สารตามวรรคก่อน ให้ถือว่า ผู้ประกอบ
กิจการมิได้ส่งเอกสารและละเลยไม่ปฏิบัติตาม
เงื่อนไข

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ภ. บริรักษ์ชัยยุทธกิจ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

